

Борітеся — поборете! Мені Тарас порадив...

Василь Стус

Борітеся — поборете! Мені Тарас порадив у безсонній ночі,
Коли, немов сонця, горіли очі й пашіло тіло в їхньому вогні.
Мені ти радиш наяву і в сні, аж доки я не виповнюсь зневірою,
Хоч тішуся надією: увірую у боротьбу— нехай в далеких дні.
Борітеся — так! Не думайте про смерть, горіть в огні єдиного бажання,
Вам карбувати на своїх скрижалях: постань на прю, на боротьбу, на герць.
Борітеся — поборете! Постань уярмлений, знедолений, закутий,
Порви важкі заіржавілі пута
і грізним громом з піднебесся грянь!

Борітеся — поборете. Мені
Тарас порадив, коли ніч безсонна,
Тривогами і зорями розповнена
Спинилась мовчки при моїм вікні.
Борітеся — поборете. В огні
Пашіє голова моя жертовна,
На все готова і на все вготована,
Чекає одчайдушної борні.

Борітеся — поборете. Чому ж
Стихає крик і непогідь заходить
Крилом похмурим з півночі, і бродить
Забродою твій войовничий муж?
Чому ж посеред довгого мовчання
Вчуваєш тільки криці затихання.